

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1606/2025
16.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., као правног следбеника пок. ББ из ..., чији су пуномоћници Драган Бојанић, адвокат из ... и Јован Челебић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Даниел Мијатовић, адвокат из ..., ради отказа уговора и исељења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2076/24 од 02.09.2024. године, у седници одржаној 16.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2076/24 од 02.09.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2076/24 од 02.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П 922/23 од 19.09.2023. године, исправљене решењем истог суда од 27.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се откаже уговор о закупу стана у Ћуприји, у ул. ... бр. ..., улаз А-1 и то стана који се води као посебан део број 22 улаз 1, у стамбено-пословној згради број 1 на к.п. бр. .. КО Ћуприја Град, све из листа непокретности бр. .. КО Ћуприја Град, што би тужени био дужан да трпи и призна правне последице отказа уговора о закупу, као и да трпи да се код РГЗ Службе за катастар непокретности Ћуприја, изврши испис односно брисање забележбе постојања уговора о закупу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да стан ближе описан у ставу првом изреке врати тужиљи и да се из стана исели са свим лицима и стварима и да овај стан преда у државину тужиљи. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 164.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2076/24 од 02.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле да се туженом откаже уговор о закупу предметног стана, да се изврши испис односно брисање забележбе постојања уговора о закупу код РГЗ Службе за катастар непокретности Ћуприја и да се обавезе тужени да се са свим лицима и стварима исели из предметног стана и исти преда тужили, на коме је као носилац права уписан правни претходник тужиле, а који стан тужени користи на основу Одлуке о додели стана од 13.01.1995. године и уговора о закупу стана од 05.03.1996. године. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене правне заштите и начин одлучивања нижестепених судова, по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, с обзиром да није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке, с обзиром на то да се тужени законито уселио у предметни стан и да је законито стекао статус носиоца станарског права односно закупца предметног стана.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради отказа уговора о закупу, исељење и предају предметног стана поднета је 09.09.2020. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору и да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић